

Vedrørende L 21 er det et forslag, som rent faktisk ønsker at tage fat om, at der er personer, som bliver udsat for at blive afkrævet penge under bordet for at kunne få lov til at erhverve sig en andelsbolig.

Jeg er glad for, at der trods alt har været positive tilkendegivelser, om end ikke så markante. Jeg har svært ved at forstå, hvorfor man siger, at fordi det kun er små problemer, og fordi det kun er nogle få procent, der måske kommer ud for det, er der ingen grundlag for at støtte det her.

For den person eller den familie, som for at kunne få fat i en andelsbolig bliver tvunget til at skulle betale hundrede tusinde, måske mange hundrede tusinde kroner under bordet, er det underordnet, om de er alene om at skulle det eller der er mange, der ligesom dem kommer til at betale penge under bordet. For os er det lige uacceptabelt, hvor mange der er.

Kl. 17.45

Jeg tror, der er en god grund til, at det her problem ikke har været så synligt. Det er rigtigt, at det er få, der er stået frem i medierne, men til gengæld har det ikke skortet på henvendelser. Jeg kan godt forstå, at folk ikke synes, at det har været så sjovt at skulle stå frem og sige: Er I klar over, at jeg er blevet snydt? Jeg har egentlig været lidt dum. Jeg har ladet mig lokke til at betale. Det er ikke sjovt at skulle stå frem og sige.

Derfor mener jeg rent faktisk, at det med de henvendelser, der er kommet – vi kan også se det på de hørings svar, der ligger – er rigtigt at gribe ind.

Jeg er nødt til at sige, også i forhold til den debat der har været her i dag: Der er altså ingen begrænsninger andet end for de mennesker, der rent faktisk ønsker at udnytte andre menneskers boligbehov. Der er ingen, der kommer til set i forhold til dem, der bor i en andelsbolig. Har man en venteliste, er der ingen begrænsninger i forhold til det her. Der, hvor man ikke har venteliste, er det eneste, vi her siger med det her lovforslag: I skal rundt om bestyrelsen eller generalforsamlingen og have det godkendt. Der ligger jo ikke en egentlig sindelagskontrol, men der ligger et ønske om, at bestyrelse/generalforsamling rent faktisk skal have mulighed for at kunne gå ind og tage hensyn til, at der ikke er sket noget sådant.

Vi smadrer ikke andelsboligtanken. Vi lever op til en forventning, der er til os, om at gøre noget ved, at vi ikke vil se sorte penge under bordet. Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen også kan finde ud af at få det her vedtaget. Jeg

synes, at det er et godt lille konstruktivt forslag, og jeg vil godt sige tak til de partier, som har tilkendegivet deres positive støtte i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 17: Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven. (Skattefritagelse for afkast af pensionsinstitutters boligbyggeri).

Af Jacob Buksti (S) og Anders Samuelson (RV) m.fl.

(Fremsat 11/12 2001).

Sammen med denne sag foretoges:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 16: Forslag til lov om en investeringsramme for skattefritagelse af pensionsinstitutters boligbyggeri.

Af Lissa Mathiasen (S) og Elisabeth Arnold (RV) m.fl.

(Fremsat 11/12 2001).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

De to forslag, L 16 og L 17, som vi nu har til behandling, vil jeg kommentere både på skatteministerens vegne og som økonomi- og erhvervsminister.

Forslagene udgør som de forslag, vi lige har behandlet, en del af den tidligere regerings boligpakke, altså flere boliger og øget mobilitet. Formålet med de to forslag er at afhjælpe bolig-mangelen ved at skabe bedre incitamenter til, at der bliver bygget nye private udlejningsboliger.

Jeg vil starte med at sige, at regeringen generelt er helt enig i, at det er en væsentlig boligpolitisk problemstilling at få sat gang i byggeriet af nye boliger, herunder private udlejningsboliger. Men jeg vil med det samme sige, at vi ikke er enige i de midler, der ligger i de to forslag. Hvorfor vil jeg vende tilbage til.

Regeringen er derimod enig i den forrige regerings udgangspunkt, at boligmarkedet skal være så varieret som muligt. Men denne regerings målsætning er at sikre balancen på boligmarkedet bedre. Vi ønsker at skabe bredere rammer for at etablere flere boliger og dermed et mere varieret boligudbud.

Regeringen ønsker, at der bliver et større reelt valg mellem de forskellige boligformer på ejer-, lejer- og andelsboligmarkedet.

B 95 om mere lempelige regler til opførelse af privat udlejningsbyggeri, som bl.a. Venstre og Det Konservative Folkeparti havde til behandling for et år siden, var et forslag om et første skridt på vejen mod mere blandede ejerformer og dermed blandede boligområder.

Hvor de forskellige boligformer kan blandes på en fornuftig måde, vil risikoen for boligsociale problemer mindskes.

Regeringen ønsker så mange aktører på markedet som overhovedet muligt. Jeg tror på, at jo flere aktører, jo større konkurrence, og jo større konkurrence, jo større bliver udbuddet af boliger til relevante priser.

Det handler derfor om at sikre, at ikke kun den almene sektor, men også den private udlejningssektor kan opføre boliger til rimelige priser for at modvirke en skævvridning af boligmarkedet. For jeg synes ikke, at en sådan skævvridning er hensigtsmæssig.

Det ligger derfor også i regeringsgrundlaget, at der skal bygges flere boliger, og der skal ikke være tale om kun at satse på én bestemt boligtype. Fleksibilitet og større valgfrihed for den enkelte er, som jeg har sagt tidligere, målene for regeringen.

Derfor skal udbuddet af boliger være varieret, og derfor er det vigtigt at få gang i byggeriet af private udlejningsboliger, da udbuddet af denne type boliger er dalende. Det skyldes dels, at mange private udlejningsejendomme i de sidste år er overtaget af private andelsboligforeninger, dels at der er opført meget få nye private udlejningsbyggerier gennem de senere år.

Kl. 17.50

De to forslag om pensionskassers muligheder for at bygge nyt boligbyggeri mod fritagelse for

beskatning af afkastet svarer til de forslag, den tidligere regering i efteråret fremsatte som led i udmøntningen af sin boligpakke med henblik på at få et større udbud af private udlejningsmuligheder.

Forslagene angiver at have til formål at fremme, at der bliver opført flere private udlejningsboliger. Forslagene handler dog ikke alene om at sikre flere udlejningsboliger. Kommunernes mulighed for at løse boligsociale opgaver skal efter forslagene også forbedres ved at give kommunerne anvisningsret til en fjerdedel af de nye boliger. Endelig er der stillet en række betingelser, som pensionskasserne skal opfylde for at opnå og bevare fritagelse for beskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven. Jeg nævner her restriktioner på anskaffessummen for den enkelte bolig, forbud mod opdeling af ejerlejligheder og forbud mod i 10 år at kræve lejeforhøjelser på forbedringer.

Jeg vil gerne slå fast, at regeringen er optaget af at tilvejebringe et større udbud af private udlejningsboliger. Det fremgår af regeringsgrundlaget »Vækst, velfærd og fornyelse«, og regeringen har også tiltænkt pensionskasserne en rolle i det fremtidige boligbyggeri, herunder en tilvejebringelse af boliger til unge og til ældre.

Så langt kan vi altså følge oppositionens intentioner, men det er min opfattelse, at vi med de fremsatte forslag ikke når målet om at få pensionskasserne til at bygge flere boliger. Pensionskasserne har da også allerede sagt fra over for de forslag, vi nu behandler. Det er sektorens opfattelse, at forslagene næppe vil få den tiltænkte effekt, og så er det jo svært at se meningen med forslagene.

Jeg kan hverken støtte den tvungne anvisningsret eller den omfattende regulering, som ligger i den tidligere regerings forslag. Efter regeringens opfattelse er tvang med hensyn til, hvem der skal bo i de nye boliger, ikke en egnet metode til at skabe incitamenter for pensionskasserne eller for den incitaments skyld andre private investorer til at bygge nye udlejningsboliger.

Frem for mere regulering vil jeg hellere bestrebe mig på at sikre rammevilkår, som gør det interessant for en bredere kreds af private bygherrer at investere i udlejningsboliger. Jeg vil derfor gå ind i seriøse drøftelser med de private investorer – jeg har faktisk haft det første møde i forgårs – med henblik på at få en grundig belysning af, hvorledes vi bedst og mest hensigtsmæssigt får bygget flere private udlejningsboliger.

På grundlag heraf må vi overveje grundigt, hvorledes det offentlige kan medvirke til at skabe de vilkår, der igen gør det interessant at bygge nye udlejningsboliger. Når jeg har foretaget en tilbundsgående undersøgelse og færdiggjort mine overvejelser på området, agter jeg at fremsætte forslag om at fremme det private udlejningsbyggeri.

Regeringen kan derfor ikke støtte de fremsatte forslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu forstår jeg det sådan, at regeringen ikke vil være med til, at kommunerne skal have en anvisningsret. Jeg tror, at det var sådan ministeren sagde.

Så vil jeg godt spørge: Når man nu vil til at sælge ud af lejlighederne i det almene byggeri, og når man samtidig afviser anvisningsret i det private byggeri, hvilken forestilling gør regeringen sig så om, hvordan kommunerne på længere sigt skal have mulighed for at løse de boligsociale problemer? Det hænger jo overhovedet ikke sammen. Har regeringen gjort sig nogle overvejelser om det?

Jeg hører ministeren sådan – jeg vil godt spørge, om det er rigtigt – at det eneste, ministeren har i tankerne, er, om han kan finde en eller anden metode til at bruge statens penge til at forgylde pensionskasserne eller de private udlejere i al almindelighed. Er det dét, der er tanken?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu er det jo sjældent, tror jeg, at man kommer til at opleve – eller det må tiden jo vise – at den nye regering siger nej til skattelettelse. Det er det, der er tale om her.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Gik ministerens argumentation udelukkende på, at man ikke ville være med til det her, fordi man så også havde en anvisningsret, så de her mennesker, som kommunen skal bringe nogle steder, også kunne få plads i det her nybyggeri? Eller skulle jeg forstå det således, at man sådan totalt afviser tanken.

Kl. 17.55

Vil man på et tidspunkt fremsætte forslag om alene en skattelettelse uden forpligtelser, eller hvordan stiller regeringen sig i forhold til det her? Kunne vi komme lidt nærmere ind på det?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Hr. Keld Albrechtsen taler om at forgylde pensionskasserne. Det, der er tale om i denne sag, også med hensyn til salg af boliger, som hr. Keld Albrechtsen går meget op i i øjeblikket, er, at vi har sagt, at der ikke er én krone af de indtægter, der skal i statskassen, såfremt vi begynder at sælge boliger, eller når vi gør det. For jeg har nedsat et udvalg, et kommissorium, der skal arbejde på det her, og som skal komme med et løsningsforslag, hvor vi ønsker at give mulighed for, at lejeren enten på ejerbasis eller andelsbasis får lov til at overtage sin egen bolig.

Vi har sagt, at vi vil bygge stadig flere boliger. Jeg står her med en opgørelse over tilsagn til støttet boligbyggeri, hvor der er 4.800 i 1998, 6.800 i 1999, 7.200 i 2000, 7.500 i 2001. Nu står vi med 11.000. Jeg ved godt, at det ikke er det endelige tal. Det kan blive mindre.

Men det er jo at skyde fuldstændig over målet. Vi ønsker fortsat at bygge flere boliger: ungdomsboliger, ældreboliger, almene boliger. Nu ønsker vi også, vil jeg sige til hr. Henrik Sass Larsen, at gå ind og analysere det her område, så vi også ser på de private, ikke kun pensionskasserne. Så vil vi, når vi har fået en tilbundsgående undersøgelse, fremlægge det her.

Jeg vil sige, at jeg mener ikke, der skal være en kommunal anvisningsret. Det er det, der bliver spurgt om. Det mener jeg ikke der skal være i det.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt sige ministeren tak for svaret her. Men jeg synes egentlig, at det rejser et nyt spørgsmål, nemlig det spørgsmål, som heller ikke blev besvaret forrige onsdag, hvor jeg henholdsvis spurgte ministeren og finansministeren.

Ét er at sige, at pengene ikke skal havne i statskassen ved eventuelt salg af byggeri, men det jeg synes også er interessant at vide for den almene sektor, er: Kan det tænkes, at penge, der bliver inddraget ved salg af almene boliger, skal bruges til at finansiere skattelettelse, således at pensionskassebyggeriet kan komme ned på en rimelig sum i forhold til dem, der skal leje?

Kan det tænkes, at man fra regeringens side vil overføre nogle af pengene på den måde, for så er det jo korrekt, at pengene dermed ikke bliver i statskassen, men så er der altså nogle lejere,

der kommer til at betale for, at nogle andre kan få nogle penge ned i lommen. Er det dét, der er regeringens plan?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at ministeren ikke svarede på mit spørgsmål. Det, der var tankegangen bag, at Enhedslisten gik ind og forhandlede med den tidligere regering om de her to forslag, var: noget for noget, nemlig at pensionskasserne kunne få et bidrag fra statskassen mod til gengæld at være med til at løse en boligsocial opgave.

Men det er da klart, at vi da aldrig kunne drømme om kun at støtte den ene del af det, nemlig det at pensionskasserne bare skal have nogle penge. Det, der bekymrer mig nu, er, at man ikke kan tolke ministerens signal anderledes. Om det så ligefrem oven i købet skal være nogle penge, som regeringen stjæler fra beboerne i det almene byggeri, ville jo godt nok være at sætte trumf på. Det har man næsten ikke fantasi til at forestille sig.

Men nu må vi jo se, hvad ministeren svarer. Men det kan ikke tolkes anderledes, end at regeringen nu pønser på, hvordan man kan forgyldte ejerne af udlejningsejendomme.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Så fik vi da slået fast, at ministeren og dermed også regeringen jo ikke mener, at der skal være anvisningsret til det private lejeboligbyggeri.

Men kan man så ikke forklare mig den højere logik i, at hvis man nu går i gang med som et af de andre initiativer også at sælge ud af den almene boligmasse, hvor vi tidligere havde 100 lejligheder – nu har vi kun 50, og kommunen har anvisningsret til en fjerdedel af dem – så bliver der jo da færre steder, som man har anvisningsret til.

Kl. 18.00

Er det sådan, at regeringen påtænker, at det er de mennesker, kommunen har anvisningsret til, der skal blive ejere? Kommer der en markant velfærdsfremgang for de mennesker, så de har råd til at købe selv? Det er jo interessant. Eller ender vi ikke bare i den situation, at de boligsociale problemer, som også hr. Keld Albrechtsen fra Enhedslisten sagde, faktisk ikke kan løses, fordi regeringen saver den gren over, den selv sidder på, når den skal til at lave de ting?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen og hr. Keld Albrechtsen, at regeringen stjæler ingen penge fra det almene byggeri.

Nu sætter vi et udvalg til at se på et kommissorium, og vi ønsker, at mennesker, der bor i lejebolig, ikke skal blive medejere, men de får lov til at erhverve den som andelsbolig eller ejerbolig. Der er juridiske aspekter, der skal undersøges, og der er økonomiske aspekter en masse, der skal undersøges, men vores holdning er krystklar: vi ønsker at give lejerne den mulighed. Men lad os nu sætte os ned, lad os nu analysere tingene, og lad os gøre det ordentligt.

Jeg har ingen intentioner om at køre hverken den ene eller den anden eller den tredje kasse. Vi ønsker at bygge flere boliger, og der bliver altså ikke færre boliger af, at nogle mennesker, der i forvejen bor i deres lejlighed, får lov til at overtage den. Det vil jeg gerne have lov til at sige.

Jeg synes, vi nu skal lade udvalget arbejde videre, og lad os så tage en realitetsdrøftelse, når vi kommer så langt. Der er ingen af os, der overhovedet har kompetence til på nuværende tidspunkt at sige helt nøjagtigt, hvilke juridiske aspekter der er, og hvilke økonomiske aspekter der er. Det kan vi ikke sige på nuværende tidspunkt.

Hr. Henrik Sass Larsen spørger igen, om vi får en velfærdsfremgang under denne regering. Ja, det regner jeg faktisk med. Vækst, velfærd og fornyelse er nøgleordene for, hvordan vi vil skabe noget mere vækst i Danmark.

Med hensyn til at sælge ud af de almene boliger har vi hørt i dag, at grundkapitalen nu er nede på 7 pct. Der skal bygges mange flere boliger, det er hele Folketinget glade for, men jeg må sige, at når vi bygger, vil vi gerne undersøge mulighederne. Det er jo heller ikke sådan, som vi har hørt nogle sige her fra talerstolen, at nu skal der lige sælges en halv million boliger. Lad os nu igen analysere, hvad markedet kan tåle på den ene, den anden og tredje måde, når vi har undersøgt de juridiske og de økonomiske aspekter.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Fru Rikke Hvilshøj som ordfører.

Rikke Hvilshøj (V):

Efter at den tidligere, socialdemokratisk-radikale regering gennem flere år havde indført den

ene stramning efter den anden, som gjorde, at det til sidst ikke kunne hænge sammen at bygge privat udlejningsbyggeri, nåede den i den elvte time til en erkendelse af, at man nok måtte se at dreje skruen lidt den anden vej igen. Men længe før den tidligere regering erkendte dette behov for at få sat gang i det private udlejningsbyggeri, fremsatte Venstre, Det Konservative Folkeparti, Kristeligt Folkeparti og CD et forslag om at fjerne beskatningen af pensionsinstitutters boligbyggeri.

Nu behandler vi så det forslag, som den tidligere regering ikke fik fremsat tids nok til at få vedtaget inden valgets udskrivelse, og som netop indeholder en fjernelse af beskatning af pensionsinstitutters boligbyggeri. Det er dog nok tvivlsomt, om den tidligere regering overhovedet kunne have samlet et flertal for forslaget, og Venstres modstand skyldes alle de betingelser, der er lagt ind i forslaget. Først og fremmest laver man et loft over anskaffelsessummen på 14.000 kr. pr. m² eller 1,45 mio. kr. pr. bolig, som vil gøre det sværere at bygge dér, hvor der er allerstørst behov for boliger, nemlig i storbyerne og i særdeleshed i hovedstadsområdet, hvor grundpriserne af samme årsag er høje.

Næste betingelse er, at der i 10 år fra tidspunktet for ibrugtagningstilladelsen ikke må opkræves lejeforhøjelse for forbedringer i den enkelte ejendom, og at der ikke senere må udvides med tilbygninger eller lignende. Udlejer skal dermed administrere efter et andet sæt regler end dem, der gælder for eksisterende lejemaal, og det er ikke med til at gøre den udviklede boliglovgivning mindre indviklet – tværtimod.

Kl. 18.05

Den tredje begrænsning er, at skattefritagelsen kun gælder for byggeri påbegyndt de næste 3 år; derefter er vi tilbage i den nuværende situation, hvor privat udlejningsbyggeri er en sjældenhed.

Endelig skal der være kommunal anvisningsret til hver fjerde bolig, dvs. at det offentlige tillægger sig råderetten over en privatmands ejendom. Forslaget går endda så vidt, at man videregiver denne ret til at råde over andres ejendom til Udlændingestyrelsen, som for kommunens regning kan kræve hver fjerde lejlighed stillet til rådighed.

Disse betingelser gør, at jeg er meget i tvivl om, hvorvidt Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre egentlig ønsker gang i det private udlej-

ningsbyggeri. Det kan godt være, at det rent skattemæssigt bliver mere attraktivt at bygge, men de mange betingelser trækker måske endnu længere i den anden retning.

Ser man Socialdemokratiets og De Radikales samlede boligpakke som det hele, vi nu har behandlet her i dag, er der ingen tvivl om, trods de pæne ord, at politikken er, at den almene sektor skal være den dominerende på det danske boligmarked, og denne politik kan Venstre ikke støtte. Venstre ser frem til, at regeringen senere i denne samling vil fremsætte forslag, der vil sætte gang i det private udlejningsbyggeri og ikke blot vil give muligheder for pensionskassebyggeriet, men skal omfatte det private udlejningsbyggeri meget mere bredt, så vi også får resten af den private sektor med. Det ser vi frem til, det glæder vi os til, og det vil være forslag, som samtidig vil være fri for socialistiske, snærende bånd.

Venstre kan ikke støtte de to lovforslag L 16 og L 17.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, man må sige, at der er andre boller på suppen, end der var for et års tid siden.

B 95 var, som ministeren så rigtigt nævnte, et beslutningsforslag fra Venstre og De Konservative om pensionskassebyggeri, og dengang sagde man under debatten, at naturligvis skal det være byggeri, som er til at betale. Det vil sige, at dengang, da man sad i opposition, var man enige i, at hvis det byggeri skulle have et formål, skulle det altså også være til en husleje, som rimeligt matchede den husleje, vi kender, gennemsnittet for den almene sektors husleje, og det er præcis dét, der ligger i forslaget her.

Hvilken pris synes fru Rikke Hvilshøj egentlig, der skal bygges til? Eller hvad er det for nogle mennesker, der skal bygges til? Jeg tror egentlig, at de mange mennesker, der ønsker en lejebolig og også gerne vil ind i det private pensionskassebyggeri, vil have meget svært ved at forstå, hvis der ikke skal være en eller anden begrænsning; hvis man med skatteyderpenge skal betale pensionskasserne for at bygge, og der samtidig ikke sættes en grænse for, hvor høj huslejen må være. Jeg synes i øvrigt heller ikke helt, det harmonerer med de løfter, der blev givet i valgkampen, men jeg ved ikke, hvad Venstres svar er til det.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Det er jo imponerende, at der nu bliver sagt »finansieret med skatteyderpenge«. Først indfører man med pinsepakken denne beskatning, som begrænser pensionskassernes mulighed for at bygge boliger. Nogle år efter erkender man, at det var vist at stramme skruen for meget, så nu skruer man den tilbage, og nu giver man så pensionskasserne en hel masse skatteyderpenge. Spørgsmålet er nok nærmere, om man ikke gik for vidt med pinsepakken.

Så til spørgsmålet om, hvad huslejen skal være, hvad prisen skal være. Jeg mener ikke, der nødvendigvis er behov for, at vi fra politisk hold skal regulere. Det er en fundamental forskel mellem Venstres tankegang og den socialdemokratiske tankegang, det erkender jeg, men vi har altså tillid til, at markedet nok skal bygge de boliger, der er efterspørgsel på, og bliver de for dyre, og der ikke er nogen, der vil have dem, bliver udlejerne nødt til at sætte prisen ned. Det behøver vi ikke at detaljeregulere her fra Folketingets side.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg må konstatere, at der åbenbart er sket et skred i den holdning, Venstre har til netop pensionskassebyggeri.

Kl. 18.10

Da vi havde B 95-debatten sidste forår her i salen – om forslaget, der kom fra bl.a. Venstre – var man enig i, at hvis der skulle gives pensionskasserne en skattelempelse for at bygge det byggeri, skulle det være til en rimelig pris, så også almindelige mennesker med almindelige indtægter skulle have mulighed for at kunne leje de boliger. Men jeg kan forstå, at det synspunkt har man forladt. Er det, fordi man er kommet i regering, man synes, at nu kan det være lige meget?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er jo altid rart at lytte til tillidsfulde mennesker, og jeg kunne forstå, at Venstres ordfører har tillid til, at markedet nok skal regulere efterspørgslen efter boliger. Men hvordan vil Venstres ordfører så forklare, at der er en så stor boligmangel, som der er i dag, og at der er så lange ventelister til at få en lejlighed? Og hvordan det kan være, at markedet, som Venstres ordfører jo har så blind tillid til, ikke har løst det problem? Det vil jeg meget gerne have svar på.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg vil med glæde svare hr. Morten Homann: Årsagen til, at der er boligmangel, årsagen til, at markedet ikke selv kan finde ud af at tilpasse sig, er, at vi har så megen regulering, og at den tidligere regering har gjort det så besværligt og så økonomisk urentabelt at bygge privat udlejningsbyggeri, at det simpelt hen ikke kan hænge sammen, og det er det, vi skal have rettet op på.

Til fru Lissa Mathiasen: Der var ikke noget i B 95 med bestemmelser om, hvad huslejen og prisen for den private udlejningsbolig skulle være. Vi sagde, at der skulle skabes sådanne rammer for det private udlejningsbyggeri, at det overhovedet kunne lade sig gøre for private udlejere at bygge boliger til en rimelig husleje, og så har vi tillid til, at markedet nok skal finde ud af det, for det er de boliger, der er behov for. Men vi skal skabe rammerne.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan forstå, at årsagen er, at der er for megen regulering af boligmarkedet, så derfor bliver det jo spændende at høre, hvad det er for noget regulering, som skal fjernes.

Jeg kunne f.eks. sige, at med hensyn til den regulering, som har størst indflydelse på, hvad der kan betale sig for ejere af udlejningsejendomme, vil det være et spørgsmål om, at man fjerner reguleringen af sådan noget som husleje. Er det sådan nogle forslag, Venstre har på bedding? Eller hvad er det for nogle forslag til fjernelse af reguleringer på boligmarkedet, Venstre har på bedding? Det synes jeg kunne være spændende at høre.

Tredje næstformand (Kaj Ikašt):

Fru Lissa Mathiasen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Forskellen er måske snarere, at det bedre har kunnet betale sig for pensionskasserne – hvis vi kigger over en periode – at investere deres midler på anden vis. Men vi har jo fået illustreret, at det også kan være en farlig gambling ikke at sprede sine midler, men netop at placere dem meget få steder.

Fru Rikke Hvilshøj siger, at der er snærende regler. Næh, det er faktisk sådan, at hvis vi begynder ved starten af 1990'erne og går videre frem, gælder det altså også for pensionskasser-

ne, at der har været fri huslejedannelse. Det vil sige, at det er markedsvilkårene, der har afgjort, hvad man kunne få i husleje, og det vil igen sige, at de har kunnet bygge det, de har haft ønske om, hvis de havde villet. Det er ikke noget med, at der er andre begrænsninger for, hvad de kan tage i husleje, end hvad lejerne vil betale, og det er vel meget godt, når det skal være, at det er lejerne, der siger: Her er grænsen.

Men er det mere rimeligt at indbetale en meget stor bunke skattepenge til en bestemt type byggeri og på den måde finansiere, at nogle få kan få lov til at bo relativt luksuriøst? Det synes vi ikke, vi synes, det er en dårlig måde at bruge vores skatte kroner på.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Den tidligere regering har opkrævet ekstraordinært mange skatte kroner siden pinsepakken og vel at mærke netop på pensionskassebyggeriet, og nu er spørgsmålet blot, om vi ikke skal rette lidt op på de skader, pinsepakken har anrettet. Det står nu åbent for den nye regering at rette op på det, og det gør vi også med glæde.

KL 18.15

Til hr. Morten Homanns spørgsmål om, hvad det er for en regulering, der skal tages fat på: Det er lige præcis det, som ministeren var inde på. Det er det, der nu vil blive kigget nærmere på. Vi vil tage en drøftelse. Det drejer sig primært om rentabiliteten i forhold til byggeriet. Vi er kommet med de udmeldinger i valgkampen omkring lejeloven, hvor det slet ikke vil hænge sammen, sådan som boligmarkedet er nu. Den rører vi ikke, og der er ikke tale om, at vi står med fri huslejeansættelse i baglommen, det kan hr. Morten Homann være helt rolig ved. Vi holder de løfter, som vi har givet i valgkampen.

Og når fru Lissa Mathiasen så siger, at det, det jo sådan set blot har drejet sig om, er, at pensionskasserne har set en fordel i at placere midlerne et andet sted, vil jeg sige: netop. For regeringen har gjort det så urentabelt at placere pengene i privat udlejningsbyggeri.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Vi går videre i ordførerrækken.

Henrik Sass Larsen (S):

Lovforslagene her skal naturligvis ses i sammenhæng med de øvrige initiativer i den tidligere regerings boligpakke, som alle har til formål

at afhjælpe bolig mangelen og modvirke boligsociale problemer.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at der bliver gjort en aktiv indsats for at forbedre bolig-situationen. Alt for ofte oplever vi, hvordan ikke mindst svage grupper har besvær med at få en ordentlig bolig til en pris, de kan betale. Det er desværre et voksende problem, som især skyldes, at der igennem de seneste år er opstået en øget efterspørgsel på boliger, ikke mindst i bestemte områder, og det har så ledt til bolig mangel.

En stor gruppe danskere står uden mulighed for at købe fast ejendom, og for dem er problemerne særlig store. Problemerne kan til dels løses ved at få sat gang i flyttekæden og andre lignende tiltag, men det er langt fra nok for at afhjælpe problemerne. Derfor er det Socialdemokratiets klare opfattelse, at der skal bygges flere boliger, og at det skal ske snart.

Det gælder dog ikke, at alt nybyggeri er lige godt. Udbygning bør ske på en måde, hvorpå det sikres, at det danske boligmarked også fremover vil være karakteriseret ved en blandet boligmasse. Derfor er tankerne bag boligpakken således også, at det nødvendige nybyggeri skal bestå af mange forskellige boligtyper. Det er derfor naturligvis også vigtigt, at der også fremover vil være mulighed for vækst i det private udlejningsbyggeri, som de her forslag sigter på.

Formålet med forslagene er at stimulere pensionsinstitutternes incitament til opførelse af nye udlejningsboliger. Under udarbejdelsen af boligpakken var den daværende by- og boligminister i en tæt, positiv dialog med pensionskasserne for at nå frem til en model, der ville få pensionskasserne i gang med at bygge udlejningsboliger. Og som resultat af de her drøftelser kom bl.a. de forslag, som vi behandler her i dag.

Ved at fritage pensionskasserne fra den normale beskatning på 15 pct. efter pensionsbeskatningsloven gør forslaget det økonomisk attraktivt for pensionsinstitutterne at investere i udlejningsbyggeri til gavn og glæde for både indbetalere, lejere og samfundet som helhed.

Der er således tale om skattefritagelse, netop fordi boligerne vil være med til at løse en for samfundet utrolig vigtig opgave og på et niveau, hvor der efter vores opfattelse opnås en god balance mellem rabatten og værdien for samfundet.

Når det gælder rettigheder og pligter, har det altid været Socialdemokratiets grundholdning, at de går hånd i hånd. Det gælder naturligvis

også på det her område og er afspejlet i forslaget. Derfor er det naturligvis også ganske rimeligt, at der følger en række pligter med den store skatterabat, som forslaget lægger op til.

Først og fremmest er det vigtigt for Socialdemokratiet, at der bliver tale om boliger til almindelige danskere. Vi skal ikke give statsstøtte til luksusejligheder med tagterrasse og udsigt over Øresund. Den type boliger opføres der allerede i dag mange af også fra pensionskassernes side, og der er ingen grund til at støtte det her byggeri med statsmidler. Det vil være forkert både ud fra et fordelings- og et boligpolitisk synspunkt. Derfor indeholder forslaget en række begrænsninger, der sikrer, at skattefritagelsen kun bliver for boliger, der vil være realistiske for almindelige danskere at betale.

Det er ligeledes vores opfattelse, at det med den relativt store skatterabat som denne her er meget rimeligt, at kommunerne får anvisningsret til en del af boligerne, helt præcis en fjerdedel, som forslaget lægger op til. En sådan anvisningsret vil være til stor gavn både for kommunerne og for ambitionen om at sammensætte boligmassen bredt og hermed medvirke til at undgå ghettodannelser og i øvrigt afhjælpe boligsoziale problemer.

Kl. 18.20

Sammen med nogle af de andre tiltag i boligpakken, f.eks. medejerboligerne, vil den kommunale anvisningsret være med til at skaffe en yderligere blanding af, hvilke befolkningsgrupper der bor hvor, en udvikling, som vi i Socialdemokratiet gerne vil give et ekstra skub med på vejen.

Og så har jeg skrevet, at jeg håbede på, at også den nye regering ville se positivt og konstruktivt på det her, men nu forstår jeg på den hidtidige debat, at det vil de ikke. De har i hvert fald tænkt sig at stemme det ned. Og så mangler vi jo kun at få at vide fra det automatiske støtteparti, Dansk Folkeparti, at de også jorder forslaget, og det skal de såmænd nok også gøre, men vi vil i hvert fald forholde os konstruktivt under udvalgsarbejdet og ser frem til det.

Og jeg skal for hr. Anders Samuelson meddele, at Det Radikale Venstre også kan støtte forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

De to forslag, der foreligger her, siger, at der er tale om en forsøgsordning. Det er en forsøgsordning, som i sit sigte egentlig ser meget sympatisk ud. Vi har derfor i Dansk Folkeparti læst forslagene med åbne øjne, og vi har også set på, hvilke konsekvenser det vil have.

Umiddelbart er det yderst sympatisk, at forslaget lægger op til, at det skal gælde såkaldt almindelige mennesker, at der skal være et maksimum for, hvor meget boligerne må koste, en maksimumanskaffelsespris, sådan at almindelige mennesker og heriblandt børnefamilier vil have mulighed for at bebo lejlighederne.

Alt i alt er det her vældig sympatisk, men den måde, det bliver gjort på igennem en skattefritagelse for pensionselskaberne, bryder vi os ikke om, først og fremmest fordi det ikke er alle private, som får mulighed for denne skattefritagelse, men kun en enkelt branche. Derfor mener vi ikke, at det er noget, vi vil kunne stemme for i den form, det ligger i.

En helt anden ting er, at vi fortsat mener, at den kommunale anvisningsret til boliger ikke skal gælde for private boliger, ligesom vi må stå helt af, når der i forslaget lægges op til, at Udlændingestyrelsen også skal kunne anvise flygtninge til private boliger. Dermed indfører man også den diskriminationsordning over for danskere, som i forvejen er indført for offentligt støttede boliger gennem integrationsloven, nemlig at danskere på venteliste gennem mange år springes over af flygtninge, som kun har opholdt sig i landet i få år.

Det mener vi i Dansk Folkeparti er helt uacceptabelt, og så længe det her forslag indeholder elementer af kommunal anvisning og anvisning fra Udlændingestyrelsen, kan vi i hvert fald ikke stemme for.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Carina Christensen som ordfører, værsgo.

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi fuldt ud bakke op om intentionerne i de her to forslag. Vi har brug for at få bygget nogle flere private udlejningsboliger, således at vi sikrer et fremtidigt varieret boligudbud.

Når vi alligevel ikke kan tilslutte os de her forslag, hænger det sammen med, at de langtfra kun handler om, hvordan vi sikrer mere privat byggeri. Der er nemlig, som vi har hørt det, knyttet en lang række af betingelser til forslagene.

ne her. Kommunerne skal, foreslår man, have anvisningsret til hver fjerde af de nye private udlejningsboliger, der bygges med skattefritagelse. Ud over at få bygget flere private boliger skal forslagene altså også hjælpe til med, at man får løst kommunernes boligsociale problemer.

I Det Konservative Folkeparti vil vi ikke være med til lovmæssigt at opstille kriterier for, hvornår private kan få lov til at bygge med den forudsætning, at der skal være en kommunal anvisningsret. Anvisningsret skal være baseret på et frivilligt aftalegrundlag. Vi opnår ikke det ønskede resultat med flere boliger, hvis vi bare forsøger at gøre det private udlejningsbyggeri til en filial af den almene boligsektor.

Forslagene indeholder endvidere regler om anskaffelsessummens størrelse, om, at der ikke må opkræves lejeforhøjelser for forbedringer de første 10 år osv., osv. Der er altså en række betingelser ud over anvisningsretten, som pensionsinstitutterne skal opfylde for at opnå at bevare fritagelse for beskatning.

Vi har brug for at få bygget flere private udlejningsboliger. Det får vi næppe med de forslag, der her er fremsat.

I stedet for at opstille flere regler og i stedet for mere regulering er der mere brug for, at vi bestræber os på at sikre nogle vilkår, som virkelig gør det interessant for en bred kreds af bygherrer at investere i udlejningsboliger. Derfor må vi også forberede os grundigt. Vi må tage en snak med de private investorer, og vi må foretage en grundig undersøgelse på området, før vi endelig beslutter os for, hvad der skal til for at fremme det private udlejningsbyggeri.

Kl. 18.25

De private investorer skal se investeringer i udlejningsbyggeri som en langsigtet investering på linje med andre investeringsobjekter, ellers investerer de ganske enkelt ikke. Og gør de ikke det, vil de almene boligselskaber fortsat have et reelt monopol på at opføre lejeboliger til den almindelige dansker.

Intentionerne er som sagt gode, men vi kan altså i Det Konservative Folkeparti ikke tilslutte os forslagene.

Morten Homann (SF):

Som jeg har sagt flere gange før, er det SF's intention, at vi skal sørge for at få bygget nogle lejeboliger, sådan at valgmulighederne for den danske befolkning bliver så gode som muligt.

Man må også godt se på, hvad det er for nogle redskaber, man bruger, hvad for nogle der vir-

ker bedst, når man skal løse den her opgave. Og der må jeg sige, der er jeg ikke imponeret over forslaget om at give en skattefordel for pensionskasserne.

For det første fordi man ikke har nogen sikkerhed for, at det faktisk fører til, at der bliver bygget flere boliger. Man kan jo se bl.a. af høringssvarene, at man ikke fra pensionssektorens side opfatter det her som tilstrækkelig attraktivt til, at man faktisk er sikker på, at der vil blive bygget boliger i noget nævneværdigt omfang. Så man har altså ikke nogen sikkerhed for, at det her rent faktisk virker.

For det andet er det tankevækkende, at den måde, som man vil bruge pengene på, er ved at give en yderligere fordel til pensionssektorer, som har en formue i størrelsesordenen mange, mange milliarder, som altså i forvejen ikke kan finde ud af at få bygget tilstrækkelig mange boliger.

Så hvis man skal tænke i, hvordan man bruger sine penge mest fornuftigt, synes jeg ikke, det her forslag skiller sig ud som særlig imponerende.

Jeg synes, der ville være flere visioner i at prøve at tage de penge, som man nu år efter år vil smide efter pensionsinstitutterne, og så kanalisere nogle af dem direkte over i at få bygget f.eks. alment byggeri ude omkring i kommunerne. Det ville være noget, hvor man ville have en langt større sikkerhed for, at der faktisk kommer boliger ud i den anden ende, og det ville være noget, hvor man slipper for at skulle betale en ekstra præmie til nogle store pengetanke med mange milliarder i forvejen. Det tror jeg både ville være en måde, som skaffer flere boliger til danskerne, og som skaffer færre fordele til de store pengetanke.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er for afskaffelse af en del af de skatteregler, som blev pålagt ejere af udlejningsejendomme via pinsepakken, og det er jo egentlig det, L 17 drejer sig om, så derfor kan vi stemme for det.

L 16 kan Kristeligt Folkeparti dog ikke støtte, da vi synes, det virker som en pseudoløsning, bl.a. set i sammenhæng med L 29, og desuden virker det ret tungt og bureaukratisk.

Vi skal jo også i den her sammenhæng se på, hvad pensionskasserne synes om forslaget, for hvis de melder hus forbi, ja, så er det her forslag jo egentlig spild af tid. Så vidt vi kan forstå af høringssvarene, har pensionskasserne faktisk

sagt fra over for forslaget. Og så er vi jo lige vidt, så kommer der ikke flere boliger ud af det.

Forslaget indeholder nogle regler om tvang vedrørende hvem, der kan bo i boligerne osv., og andre bureaukratiske regler, som vil være tunge at arbejde med for de pågældende bygherrer.

Ministeren lægger op til dialog med pensionskasserne for at finde en model, som de gerne vil være med til, så der kommer gang også i pensionskassernes nybyggeri af boliger til udlejning. Og det synes vi jo lyder fornuftigt, så der kan komme gang i boligbyggeriet også på dette område.

Så L 16 kan vi ikke støtte.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Lissa Mathiasen.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak til partierne og til ministeren for debatten i dag om de her to forslag, som udgør den sidste etape af den samlede boligpakke, som vi fra de to forslagsstillers side, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, har fremsat, og som er en genfremsættelse af det, som den tidligere regering mente var de rigtige og de konstruktive svar på boligpolitikken i de kommende år.

Kl. 18.30

Jeg takker selvfølgelig Kristeligt Folkeparti for tilslutningen til L 17, men jeg er også nødt til at sige, at for os hænger L 17 og L 16 sammen.

Formålet med lovforslagene her, L 16 og L 17, er jo netop at fremme opførelsen af lejeboliger i den private udlejningssektor, men også at fremme det på en måde, så disse boliger kan bebos af mennesker med almindelige indkomster. Huslejen skal ligge i en størrelsesorden, som gør det muligt for husstande med almindelige indkomster at flytte ind. Vi må erkende, at udbuddet af disse nyopførte boliger, tror vi da i hvert fald, vil tiltrække yngre børnefamilier, men også mange andre grupper, og de kunne dermed være med til at øge mobiliteten på boligmarkedet.

Vi synes også, det er væsentligt, at hvis vi skal ind og lægge offentlige midler i den her form for byggeri, er det også rigtigt at sige, at hermed må vi også være med til at forbedre kommunernes mulighed for at løse de boligsociale opgaver ved at give kommunerne anvisningsret til en del af de nye boliger. Det vil også sige, at vi dermed fik inddraget en bredere vifte af boligtyper i løsnin-

gen af de boligsociale opgaver bedre. Det vil også betyde, at vi dermed fik en bedre fordeling i forhold til det, der netop er behov for, når vi taler om anvisningsretten og kommunerne.

Dansk Folkeparti har været inde og reagere over for, at Udlændingestyrelsen skulle have mulighed for at anvise flygtninge. Her skal vi jo netop også se, at det er knyttet op i forhold til den anvisningsret, som vi lægger ind, og ønsket om spredning og ønsket om, at en bredere vifte af forskellige boligtyper skal være med til at løse boligsociale opgaver. Det er vel i bund og grund det helt afgørende, hvis det generelle ønske er, at en bypolitik skal fungere.

Vi har igennem årene meget klart tilkendegivet såvel fra radikal side som fra Socialdemokratiets side, at for os er det en meget afgørende del af en velfærds politik at snakke boligpolitik – en meget afgørende del, for det at bo godt er en væsentlig forudsætning for, at vi trives godt.

Vi har undervejs ikke lagt skjul på, at for os er det også væsentligt, at vi får en bred vifte af tilbud af forskellige boligtyper. Jeg har også i dag undervejs ved behandlingen af de forskellige forslag tilkendegivet, at vi absolut har et ønske om, at der fortsat bygges ejerboliger. Vi ønsker også, at vi fortsat og endda med en forhøjet kvote ser flere andelsboliger skyde frem. Og vi har også et ønske om, at den private sektor, både i form af pensionskasser, privat udlejningsbyggeri generelt og lignende, får lov til at medvirke, ligesom vi lægger stor vægt på, at den almene sektor fremover kommer til at spille en rolle.

Det er den forudsætning, der skal til, for at det enkelte menneske er i stand til at trives godt, at bo godt. Men forudsætningen er også, at det enkelte menneske skal være i stand til at kunne betale det. Det er derfor, at det for os er helt afgørende, at der er en sammenhæng i de ting. Der er ikke mindst en sammenhæng for os at se i, at hvis vi skal lægge offentlige midler ind, må det også være sådan, at vi hele tiden nøje påser, at de penge, vi bruger, at de penge, vi giver ud, også bliver givet ud på den bedst mulige måde.

Jeg kan godt undre mig over, at man her fra både Venstres side og konservativ side bliver ved med at rejse spørgsmålet om, at det jo ikke nytter noget at komme med sådan et forslag her, fordi pensionskasser m.v. ikke vil medvirke til det.

Vi havde sidste forår en offentlig høring i Boligudvalget, en meget god høring, hvor vi havde en lang række parter udefra inde, som er med til at sikre, at vi har det her varierede udbud af bo-

liger. Da hørte vi altså også, at man fra pensionskassernes side sagde: Får vi den her lempelse, er vi parate til at medvirke.

Det er egentlig den forventning, vi har lagt op til med de her forslag, om, at de også vil vise ansvarlighed. Og jeg vil sige, som jeg også har været inde på tidligere her i dag, at det er en forventning, som måske også ville tjene dem selv og ikke mindst deres kunder meget godt, for det er at foretage en spredning af deres midler.

Kl. 18.35

I første omgang vil jeg sige tak til de partier, der har udtrykt deres positive holdning over for det her. Jeg håber egentlig, at vi undervejs under udvalgsbehandlingen uanset de knubbede ord og den negative holdning, der også er kommet fra visse partier, kan få det her til at hænge sammen, så det ender med, at vi får den brede vifte, som er så afgørende i forhold til vores byggeri fremover.

Så jeg vil godt slutte af med på forslagsstillernes vegne at sige tak for debatten i håb om, at udvalgsarbejdet vil give den konstruktive løsning, som jeg egentlig mener vi herindefra skylder de mange, som står og mangler en bolig, og det uanset om det er unge, om det er ældre eller det er børnefamilier.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget under punkt 11 henvises til Skatteudvalget, og at lovforslaget under punkt 12 henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om gratis influenza vaccination til ældre.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).
(Fremsat 11/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo en kendt sag for alle, at den nye regering prioriterer sygdomsbehandling og forebyggelse højt, og med det afsæt kan man naturligvis have megen sympati for Enhedslistens forslag om at sikre alle over 65 år gratis influenzavaccination. Der er naturligvis god fornuft i at forebygge sygdom og dødsfald, når det er muligt, og der er ingen tvivl om, at det kan vaccination mod influenza til risikogrupper medvirke til.

Det viste Sundhedsstyrelsens rapport fra 2000 om medicinsk teknologivurdering af influenzavaccination til ældre da også. Sundhedsstyrelsen har i øvrigt allerede, før den rapport blev udarbejdet, nemlig helt tilbage i 1998, anbefalet, at alle over 65 år lader sig vaccinere mod influenza. Og så kan vi i øvrigt lige tilføje, at styrelsen også anbefalede en række andre risikogrupper end lige ældre at blive vaccineret. Det gælder bl.a. personer med kroniske, behandlingskrævende lunge- og hjertesygdomme og personer med immundefekter.

Derfor er det da også glædeligt, at mange ældre i dag vælger at blive vaccineret mod influenza. Der var en gallupundersøgelse tilbage i 1998, der viste, at 40 pct. af de ældre lod sig vaccinere i 1998 mod kun 22 pct. i 1992, altså en fordobling på 6 år. Og ifølge en spørgeskemaundersøgelse omtalt i Ugeskrift for Læger sidste år lod 47 pct. af borgerne over 65 år sig vaccinere i vinteren 1999-2000. Samtidig viser forbruget af influenzavaccine, at der er sket en betydelig stigning i vaccinationerne gennem årene. Serumintitutet har således oplyst, at antallet af solgte doser influenzavaccine er steget fra knap 300.000 doser i 1993 til 550.000 doser i 1998 og næsten 600.000 doser i 2001.

Vi tror, der er flere grunde til, at stadig flere lader sig vaccinere. Sundhedsstyrelsens anbefalinger har sammen med betydelig positiv omtale af influenzavaccinationens gavnlige effekt medvirket til at øge interessen. Det er jeg slet ikke i tvivl om.

Desuden – for at nævne et andet punkt – har nogle amter, kommuner og private organisationer som f.eks. Ældre Sagen lokalt arrangeret vaccinationsmuligheder for ældre.